

Asaf Auerbach S Ostatními Děťmi Před Svým Anglickým Domovem

Tahle fotka je z roku 1939 a jsme na ní my děti, které zachránila paní Strasserová. Stojíme před naším anglickým domovem v Stoke-on-Trent.

První zleva v horní řadě je můj bratr Ruben, vedle něj paní Strasserová a pak Bedřich Schwarzkopf. V druhé řadě stojí zleva Petr Feldstein, Hana Franklová, Ralf Strass, já a sourozenci Raja a Pavel Strassovi. A ta malá holčička je Lízinka Dashová.

S bratrem jsme byli mezi dětmi, jejichž odjezd do Anglie zorganizoval Nicholas Winton. Já jsem ale o něm a jeho úloze v tom nevěděl, až do 90. let. Pro mě byla člověkem, kdo to celé zorganizoval, paní Hanna Strasserová. Paní Strasserová byla přítelkyně mých rodičů, znali se spolu z dob kibucu, její rodina se taky vrátila do Evropy. Před válkou žili v Teplicích a do Anglie odjeli asi půl roku před námi. Paní Strasserová měla organizační talent. Když se rozhodla za něčím jít, nevzdala se, dokud toho nedosáhla. Zároveň nevím, jak to dokázala, v té době pravděpodobně neuměla moc anglicky, nevím. V Anglii se paní Strasserové podařilo dát dohromady lidi a založit Czech Children Refugee Committee. Za pomoci odborů a mnoha obyvatel města, kde žili, Stoke-on-Trent, nasbírali nezbytné množství financí a tak nám umožnili do Anglie přijet.

Paní Strasserové se podařilo najít nám ubytování v zařízení, kterému se dnes říká SOS dětské vesničky. Páteř pozemku tvořila ulice lemovaná stromy, na každé straně stálo pět dvojdomů, v každém domě žila takzvaná matka, která se starala zhruba o deset dětí obojího pohlaví, různého věku, které pak tvořily tuhle rodinu. Tehdy asi neměli dost siroteků nebo něco, jeden z těch dvojdomů byl prázdný, takže se město rozhodlo dát ho k dispozici našemu výboru. Neplatili jsme žádný nájem, prostě jsme ho měli k užívání. Bylo jenom třeba shánět stále peníze, abychom měli

být z čeho živi.

Přes Wintona umožnila paní Strasserová do Anglie přijet devíti dětem. Osm nás přijelo v červenci a jedna malá holčička, tří nebo čtyřletá, dcera její nejlepší kamarádky, už byla tehdy s ní. Ještě jedno dítě, dívka, kterou jsem znal, měla přijet transportem, který měl být z Prahy vypravený 1. září. Kromě svého bratra jsem žádné jiné z dětí už neznal. Jak je ale známo, zářijový transport nedorazil, začala válka. Takže se paní Strasserové podařilo bezprostředně zachránit devět dětí.

Vedle mě a bratra tam byla ještě jedna dvojice sourozenců, Pavel a Raja Strass. Pak tam byli Bedřich Schwarzkopf, Petr Feldstein a Hana Franková a nejmladší, Lízinka Dashová, které byly teprve tři. Nejstarší byl můj bratr, kterému bylo skoro patnáct. Nejradši jsem měl Bedřicha, s ním to bylo vždycky fajn.